

Kto rozdelil katolíkov na Slovensku na dve kategórie – Nadácia Slovakia Christiana alebo Konferencia biskupov Slovenska?

Branislav Michalka

28. augusta 2023 ✚ Cirkev ✚ Komentár

V súvislosti s minulovíkendovým zásahom *Konferencie biskupov Slovenska* proti návšteve biskupa Athanasia Schneidera na Slovensku a jeho účasti na prezentácii knihy *Katolícka omša*, organizovanou *Nadáciou Slovakia Christiana*, sa v texte KBS s názvom *Upozornenie k prezentáciám, ktoré organizuje Nadácia Slovakia Christiana* (<https://www.tkkbs.sk/view.php?cisloclanku=20230819001>), píše:

„Žiaľ, kampaň, ktorú sa uvedeným spôsobom rozhodla viesť Nadácia Slovakia Christiana, smeruje podľa predsedu KBS k rozdeľovaniu slovenských veriacich, môže vniesť do chrámov nepokoj, podnecovať vzdor, ba aj falošný pocit väčšej zbožnosti a nadradenosti jedných voči druhým.“

Ilustračný obrázok, zdroj: Peakpx

Pozrime sa preto bližšie, kto na Slovensku v skutočnosti za posledné tri roky rozdelil veriacich. Či to bola *Nadácia Slovakia Christiana*, ktorá dnes podporuje ohľadom spôsobu svätého prijímania len návrat k *status quo* pred roku 2020, v takej podobe ako ho presadzovala celé desaťročia svojimi dokumentmi a nariadeniami samotná KBS, alebo veriacich rozdeľovala a rozdeľuje *Konferencia biskupov Slovenska*, ktorá sa na niekoľko rokov stala aktívnou súčasťou kampane okolo ochorenia Covid-19, kategorizovala verejne veriacich na zodpovedných a nezodpovedných, poslušných a neposlušných, či dokonca hrešiach a nehrešiach, podľa kritérií úzkej globalistickej a medicínsko-farmaceutickej loby, ako aj jej lokálnych politických spolupracovníkov (či už vedomých alebo naivných).

A či to bola NSCH, ktorá nedodržala sľub, že veci budú po potlačení pandémie vrátené do pôvodného stavu, alebo KBS.

Pôvodcovia rozdelenia

V prvom rade si treba otvorene povedať, že rozdelenie katolíckej Cirkvi na jej konzervatívne a progresivistické krídlo, je všeobecný a celosvetový jav, ktorý má svoje hlboké korene v radikálnom zavádzaní pokoncilových novôt a v odpore voči nim. Hovoriť o nejakom špecifickom podiele Slovenska, či dokonca malej organizácie NSCH na tomto rozkole, je preto zavádzajúce. Rozdelenie tu je ako fakt už desaťročia, avšak aktivity konzervatívneho krídla Cirkvi (a teda aj NSCH) nie sú motorom tohto rozdelenia, ale len reakciou na progresivistickú aktivitu, prinášajúcu reálne rozdelenie.

Na pochopenie toho ako progresivisti vytvorili v Cirkvi rozdelenie, si môžeme poslúžiť opisom genézy tolerovania prijímania na ruku – od 60. rokov 20. storočia až po dnešok.

Pôvodná arogantná neposlušnosť úzkej skupinky progresivistických katolíkov, ktorá v 60. rokoch trápila ešte aj pápeža Pavla VI. a ktorý preto, aby svojou neposlušnosťou títo veriaci neupadli do cirkevných trestov povolil ako mimoriadnu výnimku (!!!) prijímanie na ruku v tých komunitách, kde to už bolo praktizované, sa stala dnes mierkou pravovernosti a poslušnosti!!!

<https://christianitas.sk/polstorocie-od-vydania-papezskej-instrukcie-memorale-domini/>

Asi nič lepšie nedemonštruje nehoráznosť celkového vývoja, ako práve táto skutočnosť. Tí, ktorí boli v katolíckej Cirkvi trpení ako narušitelia Svätou stolicou záväzne stanoveného a dodnes nezrušeného spôsobu prijímania, sa stali arbitrami stigmatizujúcimi tých, ktorí nástoja na návrate k pôvodnému *status quo*. Ešte včera rebeli, dnes úctyhodné a poslušné deti Cirkvi, ukazujúce prstom na tých, ktorí boli považovaní za poslušných pôvodne.

Ilustračný obrázok: Conprofessioni

Slovenská varianta

Slovensko si na rozdiel od západných krajín uchovalo až do roku 2020 pôvodný spôsob prijímania. Tento spôsob bol KBS presadzovaný, zdôvodňovaný a jeho nedodržiavanie bolo odmietané. KBS vydávala dokumenty a rozhodnutia, v ktorých racionálne zdôvodňovala, prečo je prijímanie do úst vhodnejšie, úctivejšie, lepšie a teda potrebnéjšie. Tento naratív bol súčasťou náboženského vzdelávania na Slovensku až do roku 2020 a nikto, okrem malého kruhu disidentov (čiže neposlušných) ho nespochybňoval.

Po roku 2020 preto stoja veriaci pred otázkou, ktorá je podstatná a znie: Pokiaľ boli argumenty našich biskupov do roku 2020 ohľadom prijímania racionálne a pravoverné, neznamená ich odmietnutie v mene akejsi samoučelnej poslušnosti popretie objektívnej racionálnosti? V dokumentoch biskupov sa totiž nezdôvodňovalo len to, prečo je prijímanie do úst lepšie, ale aj to, prečo nie je prijímanie do rúk vhodné. A to argumentmi, ktoré si nárokovali na zrozumiteľnosť, racionálnosť a pravovernosť.

Znamená to, že odrazu už tieto argumenty neplatia, že nemajú racio? Alebo, že ho nemali už vtedy, a tí istí biskupi, ktorí dnes hovoria o prijímaní na ruku ako o vhodnom, vtedy zavádzali alebo používali nesprávne argumenty? Avšak, ak je to tak a ich tvrdeniam chýbalo argumentačné racio vtedy, kde máme istotu, že im nechýba aj dnes? Ak im však vtedy nechýbalo racio, tak prečo by nemali platiť aj dnes? Prečo sú tí, ktorí sa pridávajú argumentov tých istých cirkevných predstaviteľov, ktorí dnes považujú prijímanie na ruku za plnohodnotnú alternatívu k prijímaniu do úst, označovaní odrazu za rozvratníkov? Majú zaprieť elementárne zákony logiky, vlastnej rozumovej aj morálnej integrity, len aby mohli dostať pochvalu za poslušnosť?

Bacilom a „neposlušným“ vstup zakázaný!

Keď v médiách, parlamentoch, OSN a WHO vypukla začiatkom roku 2020 pandémie Covid-19, prijali cirkevní predstavitelia na Slovensku (ale samozrejme aj v zahraničí) bizarné pravidlá v kostoloch, ku ktorým patrilo aj prijímanie na ruku. A to aj napriek tomu, že v počiatkoch tohto procesu sa nad týmto postupom pozastavovali mnohí katolícki vedci z oblasti medicíny:

<https://christianitas.sk/rakuski-lekari-k-biskupom-ukoncite-zakaz-prijimania-do-ust/>

<https://christianitas.sk/65-vedcov-prijimanie-do-ust-a-v-klaku-je-najbezpecnejsie-pocas-pandemie/>

<https://christianitas.sk/studia-potvrduje-neopodstatnenost-zavadzania-prijimania-na-ruku/>

<https://christianitas.sk/27-nemeckych-lekarov-neexistuju-zdravotne-dovody-pre-zakaz-prijimania-do-ust/>

<https://christianitas.sk/talianski-lekari-koronavirus-bol-zveliceny/>

Z kostolov bola odstránená svätená voda (!), ktorú katolíci vždy považovali za prostriedok boja proti zlu a to aj telesnému. Odrazu, v rozpore s presvedčením všetkých kresťanov od počiatku Cirkvi, sa stala naturálna látka svätej vody nadradenou nad jej spirituálnou silou a z nástroja záchrany, sa stal na príkaz cirkevných predstaviteľov obyčajný – šíriteľ bacilov.

Veriacim, podobne ako na pracoviskách či v dopravných prostriedkoch, boli v chrámoch nanútené rúška, ktorých efektívnosť spochybňovali mnohí odborníci, či dokonca poukazovali na ich nebezpečnosť:

<https://www.trend.sk/spravy/pre-nosenie-rusok-skolach-neexistuju-dostatočne-dokazy-ideme-proti-europským-odporucaniam>

<https://standard.sk/324209/povinne-nosenie-rusok-bolo-zbytočne-poucime-sa-z-toho/>

<https://www.vitarian.sk/clanky/moze-nosenie-rusok-trvalo-poskodit-zdravie-3019>

Vrcholom cirkevného prispôsobenia sa globálnym hrám elít bolo na Slovensku niekoľkonásobné úplne uzavretie kostolov počas najväčších kresťanských sviatkov – Vianoc a Veľkej noci.

Ilustračný obrázok, zdroj: Flickr

Zrno od pliev?

Táto atmosféra v slovenskej cirkvi, vyvolaná nariadeniami KBS, jej širokospektrálnou podporou covidového alarmizmu, idúceho často za rámec povinnosti a zdravého rozumu, rozdelila veriacich na dve kategórie – tých, ktorí bez námietok, odvrávania a premýšľania akceptovali hysterickú atmosféru, a ešte ju aj priživovali svojim udavačským aktivizmom a na tých, ktorí považovali opatrenia jednak za neprimeraný zásah štátu do náboženskej autonómie a zároveň za postupy, ktoré sú v rozpore s katolíckou morálkou a tradíciou.

Nebola to teda *Nadácia Slovakia Christiana*, kto rozdelil a naďalej rozdeľuje slovenských katolíkov svojimi kampanami, ako sa snaží tvrdiť KBS, ale bola to práve KBS, ktorá sa s plným nasadením zúčastnila pochybnej kampane liberálnych a neomarxistických svetových elít, ústiacej do kontroverznej vakcinácie (s morálnou podporou slovenských biskupov) so závažnými zdravotnými následkami zaočkovaných na celom svete, za čo zrejme nikto z cirkevných propagátorov vakcinácie nemieni prevziať morálnu zodpovednosť.

<https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocclanku=20210119019>

Toto, najprv teoretické rozdelenie, viedlo v praxi k tak agresívnemu napádaniu tzv. neposlušnej časti veriacich, ktorá však tvorila vzhľadom na počet nezaočkovaných na Slovensku väčšinu (!), že to prekonallo všetky doterajšie skúsenosti s pokrokovým klérom. Klerikálni aktivisti, zaštitení nariadeniami KBS a presvedčení o svojej beztretnosti, vyhánali z kostolov veriacich, ktorí odmietali prijímať na ruku, kontrolovali správnosť nasadenia rúšok a kvalitu dezinfekcie na rukách, verejne pred zhromaždenými farskými spoločenstvami osočovali, hrešili, ponížovali a dokonca nadávali katolíkom, ktorí odmietali, či už s poukazom na tradíciu alebo len na zdravý rozum, slepú poslušnosť.

Ženy, ktoré zasvätili službe v chrámoch celý život odchádzali s plačom domov, kňazi proti nim štváli ich pohoršené spoluveriaci, a tie im potom pri stretnutí v obci neustále pripomínali ako hrešia, keď nechcú prijímať na ruku alebo sa dať zaočkovať!

Neexistovala snáď trápnosť, či blud, ktorých by sa niektorí kňazi zľakli, keď išlo o nanucovanie prijímania na ruku. Počul som od svedkov o prípadoch, keď kňaz otvorene tvrdil, že v najmenších čiastkach Hostie už nie je prítomný Ježiš Kristus, iný zase po konzultácii s veriacou v spovednici, rozobral jej prípad krátko nato ako prípad „nemenovanej“ na kázni pred celým kostolom, až nakoniec s plačom utiekla, ďalší dokonca veriacu, keď už vyvrátila všetky jeho „argumenty“ o tom, ako sa Hostia nedrobí vážne presviedčal, aby prijímala na ruku preto, „aby mu urobila radosť“, atď. atď.

Nechýbali dokonca ani fyzické útoky, sácanie, strkanie, trknutia rukou do brady, ako naznačenie potrestania neposlušníka, kaprálske výkriky „Vztyk!“ na kľačiacich prijímateľov, nadávky „baba“, či dokonca násilné natlačenie Hostie do zopnutých rúk (!!!), opísané hodnovernou svedkyňou.

Nasledovalo rozšírenie udavačstva „uvedomelých“ a „bdelých“ pokrokových katolíkov, a to tak voči laikom ako aj voči kňazom, ktorí tajne slúžili omše. Atmosféra pripomínajúca okupáciu a časy komunizmu sa šírila rýchlosťou púštnej búrky, za asistencie režimových médií, s ktorými Cirkev na Slovensku ochotne a aktívne spolupracovala.

Táto situácia na Slovensku trvala, hnila, rozkladala sa a rozožierala farské spoločenstvá tri roky. A rozožiera ich dodnes. Skutočne si niekto myslí, že pôvodcom rozdelenia je *Nadácia Slovakia Christiana*?

Sľuby sa sľubujú...

Celý kontext rozdelenia a nedôvery však má ešte závažnejšiu príčinu. Je ňou dvojtvárnosť s akou bolo prijímanie na ruku zavedené a predovšetkým ospravedlnené. V tomto ospravedlnení hral totiž spočiatku závažnú argumentačnú úlohu sľub dočasnosti tohto spôsobu prijímania. Už samotné titulky z vtedajších médií, pokiaľ ešte neboli odpratané s erudíciou Winstona Smitha do zabudnutia, svedčia o vtedajšom naratíve:

<https://svetkrestanstva.postoj.sk/52371/v-bratislavskej-arcidieceze-je-docasne-dovolene-svaete-prijimanie-na-ruku>

Oficiálne tvrdenia hovorca KBS o. Martina Kramaru, ktorý sa preslávil okrem iného aj zoznamom tzv. konšpiračných webov, svedčia viac než dostatočne, aké bolo pôvodné propagačné nastavenie TK KBS (viď: <https://www.abu.sk/archiv/spravy/hovorca-kbs-k-prijimaniu-eucharistie-v-case-koronavirusu>).

V texte sa píše:

*„A podobne je to aj so svätým prijímaním. Skúsme si to rozobrať na našom príklade. Myslí si niekto, že slovenskí biskupi by potrebovali hlasovať o zmene pravidiel rozdávania Eucharistie, keby nebolo koronavírusu? **Javila sa z pastoračného hľadiska u nás takáto zmena ako žiadúca? Nie. Biskupi by o tom neboli hlasovali, keby nebolo vzniknutej situácie.**“*

Ilustračný obrázok, zdroj: YouTube

Výborne, keďže biskupi neplánovali prijímanie na ruku zaviesť a dokonca ho vyhodnotili ako nežiaduce, tak potom zrejme nebude žiaden problém vrátiť sa k pôvodnej praxi, však? Napokon sami to ústami svojho hovorca sľubovali:

„V danej chvíli však konali s tým, že keď ohrozenie života pominie, vrátíme sa k pôvodnému stavu.“

Nuž, len do toho, ohrozenie, zdá sa, už pominulo. A to dokonca aj v očiach tých najhysterickejších alarmistov. A čítajme ďalej:

„Keď koronavírus pominie, skončia aj núdzové opatrenia. A obnoví sa tak povinnosť účasti na nedel'ných bohoslužbách, ako aj pravidlo prijímania do úst alebo do rúk – tam, kde je to schválené, **prípadne len do úst – tam, kde iný spôsob pred Covidom-19 schválený nebol.“**

Čiže na celom Slovensku, pretože práve na Slovensku KBS striktne trvala do roku 2020 (pred Covidom-19) vo svojich inštrukciách, ktoré viseli vo vitrínach farností dobre viditeľné (a pokiaľ niekto neabsolvoval medzitým lobotómiu, tak si ich dobre pamätá) na tom, aby veriaci prijímali do úst.

Informáciu o dočasnosti prijímania na ruku prevzali všetky farnosti, a na ich stránkach sa ešte dajú dohľadať. Texty zneli všade rovnako a tu je jedna ukážka:

„Vysvetlite veriacim, že toto výnimočné (dočasné) prijímanie na ruku v tomto ťažkom období nie je hriech, a že Ježiš sa neštíti nášho tela, dokonca, on sa narodil v špinavej maštali. Jediná prekážka k hodnému sv. prijímaniu je nečisté ľudské srdce.“ (viď:

https://www.obecosikov.sk/evt_file.php?file=1421)

Túto informáciu širili aj oficiálne sekulárne médiá, aby upokojili tých, čo prišli s petíciou proti prijímaniu na ruku, citujúc o. Kramaru:

„Ako doplnil, KBS dovoľením podávať prijímanie do rúk nemienila a zatiaľ ani nemieni meniť zaužívanú pastoračnú prax.“ (viď: <https://www.aktuality.sk/clanok/789487/koronavirus-hovorca-biskupov-reaguje-na-peticiu-kritikov-o-prijimani-hostie-do-ruk/>)

TK KBS v správe zo 7. marca dokonca uvádza, že prosí kňazov, aby ľuďom tvrdili, že opatrenie je iba dočasné:

„Arcidiecéza v tejto súvislosti prosí kňazov, keď budú opatrenie zavádzať, aby informovali veriacich, že ide o dočasný spôsob, a aby vysvetlili postup podávania svätého prijímania na ruku.“ (viď: [https://www.tkkbs.sk/view.php?](https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocclanku=20200307001&fbclid=IwAR3fnzY5NdL_zvTkYU6m2w67C_BvON5gkfYkeLOvYP9ME34YaiaPJvkKJgE)

[cislocclanku=20200307001&fbclid=IwAR3fnzY5NdL_zvTkYU6m2w67C_BvON5gkfYkeLOvYP9ME34YaiaPJvkKJgE](https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocclanku=20200307001&fbclid=IwAR3fnzY5NdL_zvTkYU6m2w67C_BvON5gkfYkeLOvYP9ME34YaiaPJvkKJgE))

No a keď sa pandemická hmla zdvihla zo zeme a uletela do kýženého zabudnutia, zostal ležať pre veriacich na holej planine nového začiatku takýto odkaz:

„Slovenskí biskupi rozhodli, že možnosť pristupovať k rozdávaniu svätého prijímania do rúk zostane zachovaná aj po skončení pandemickej situácie.“ (viď:

<https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocclanku=20220228034>)

Čuduje sa preto niekto, že slovenskí veriaci sú, mierne povedané, rozdelení, a to aj v tom, čo sa dôvery k svojim pastierom týka? Alebo snáď chce niekto tvrdiť, že za to môže *Nadácia Slovakia Christiana*?

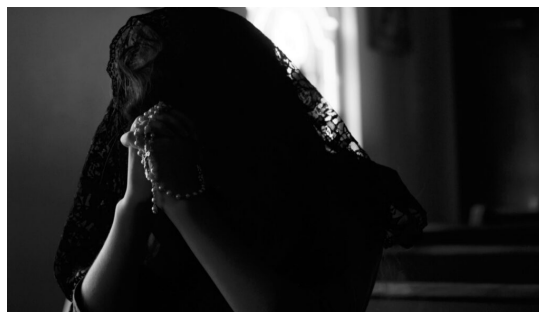
V kontexte horeuvedeného preto možno ani nie je prekvapujúce zavádzanie o tom, že *Nadácia Slovakia Christiana* neinformovala cirkevných predstaviteľov o návšteve biskupa Schneidera na Slovensku, alebo sľubovanie toho, že biskup Schneider môže slúžiť v Košiciach svätú omšu a následné odopretie jeho návštevy bez toho, aby boli o tom najprv informovaní tí, ktorým bol sľub daný.

Kto podnecuje nepokoj a vzdor?

Citácia zo správy TK KBS ohľadom návštevy biskupa Schneidera hovorí ďalej o tom, že aktivity nadácie môžu podnecovať nepokoj a vzdor. Myslím, že som dostatočne ukázal, kto vyvolával počas predchádzajúcich rokov nepokoj, paniku, hystériu a nanucoval spolu so štátom veriacim rôzne medicínske opatrenia, ktorých účinnosť a oprávnenosť je dnes spochybňovaná. Vid' napríklad aj tu:

<https://christianitas.sk/rakuski-knazi-heslo-vakcina-je-nadej-laska-bolo-duchovnym-zneužívanim-cirkev-zlyhala-musi-sa-ospravedlnit/>

Tolko k vyvolávaniu údajného nepokoja nadáciou. To, čo nadácia organizačne zastrešila, je len ten nepokoj veriacich, ktorý navodil svojím prehnaným aktivizmom a kolaboráciou so štátom slovenský episkopát, nie nadácia. Aktivizmus slovenského episkopátu ďaleko prekonal v tomto smere opatrenia cirkevných predstaviteľov v susedných krajinách, či už Poľsku alebo Maďarsku, ako aj v západných štátoch Európy.

Ilustračný obrázok, zdroj: Wallpaper Flare

No a čo sa údajného vzdoru týka, je vôbec potrebné pripomínať všetky tie vzbury liberálov v slovenskej cirkvi, ktorí celé roky ignorovali cirkevné nariadenia ohľadom liturgického poriadku, šírenia heterodoxných názorov, otvoreného disidentstva v otázkach praktizovanej homosexuality, spochybňovania rozhodnutia Svätej stolice ohľadom odvolania bývalého arcibiskupa Bezáka, demonštrácie v kostoloch a pred kostolmi, heterodoxné vyjadrenia rôznych kňazov priamo v oficiálnych médiách?

Žeby sa práve konzervatívni katolíci chodili sťažovať na KBS do sekulárnych médií? Nie je to náhodou niekto úplne iný, kto tu šíri vzdor, a na koho vzdor, ktorý sa podarilo medzitým za desaťročia pretlačiť do oficiálnych cirkevných štruktúr, konzervatívni katolíci len reagujú? A nie sú to práve títo vzdorovití liberáli a progresivisti, ktorí sa teraz tešia aj v slovenskej cirkvi (či už zo strachu biskupov pred sekulárnymi médiami, alebo úprimne) podpore?

Falošný pocit väčšej zbožnosti a nadradenosti?

Nakoniec ešte trochu o tej údajnej a strašnej pýche konzervatívnych katolíkov a ich pocitu nadradenosti. Skutočne tomu niekto verí? Skutočne verí tomu, že stará babka pri prijímaní poklačiačky a do úst riskuje poníženie pred celou dedinou a kostolom, posmech a vyhrážky pána farára, krčí sa s vyľakanými očami, bojí sa diskutovať doma s rodinou a to všetko len preto, že keď sa večer zavrie do spálne, tak potom si povie: zase

som raz bola nadradená?

Ľudia, ktorí majú reálne pociť nadradenosti, to dávajú primerane najavo. Aj v Cirkvi. Mohli by sme vymenovať všelijaké arogantne vysunuté brady, drzé heterodoxie na jazyku, rôznych kňazov, ktorí na veriacich vykrikujú: Čo si o sebe myslíte?!, Kde ste študovali, ja som študoval v Ríme! alebo dokonca Vy nevíete, kto ja som?!

Tak vyzerá nadradenosť a pýcha, ktorá si je dobre vedomá beztretnosti, pretože jej momentálne ide dejinná karta. Nič také som u tradičných katolíkov nepozoroval.

No a ten údajný falošný pociť väčšej zbožnosti... Ak by to bola pravda, že každý, kto sa podľa najlepšieho svedomia a v kontexte stáročiami overených postupov svätých snaží o väčšiu zbožnosť, je potenciálny kandidát falošného pocitu väčšej zbožnosti, tak by potom museli byť takto označení všetci zapálení kresťania v dejinách. Samozrejme, že nemali žiadnu falošnú zbožnosť a nadradenosť, a to z jednoduchého dôvodu – bolo a je im totiž úplne ľahostajné, čo si o nich myslí dav. To, čo robia, robia kvôli Bohu a napodobňujú pritom dobré vzory – svätých.

Či aj kolektív vykazuje rovnakú zbožnosť, tým sa príliš nezaoberajú. Avšak práve pre onen kolektív sú nepríjemným trňom v oku, ktorý mu pripomína, žeby sa aj on mal hodiť na kolena pred Bohom. To sa mu však, ako pozorujeme denne, chce stále menej a menej.

A tak od seba tých nepríjemných oddelí a ukáže na nich prstom. A nechodí si po inštrukcie k NSCH ako, kedy a kde rozdeľovať.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/kto-rozdelil-katolikov-na-slovensku-na-dve-kategorie-nadacia-slovakia-christiana-alebo-konferencia-biskupov-slovenska/>